

Teához RUMOT legolcsóbban

Sándor Béla italáru üzletében szerezheti be a Főpostánál.

Harcok Rzevnél heves hóvihárban

Róma, november 30. Mint a Giornale d'Italia berlini különtudósítója jelenti, a keleti arcvonalon a Rzev környékén jelenleg heves hóvihárban folynak a harcok. A bolsevisták Rzevtől délkeletre és délnyugatra két erős páncélos hadoszlop támadása Zubkov ellen irányult, de az oroszok tekintettel a heves ellenállásra, kénytelenek voltak visszafordulni. Nem járt na-

gyobb eredménnyel a Rzevtől délnyugatra megindított támadás sem. A Volga és a Don között a szovjet csapatok megújították heves támadásaikat, de többször hiábavaló erőfeszítés után felhagytak velük. A leghevesebb harcok a vasárnapi nap folyamán a kalinin-toropeci arcvonalzakaszon folytak, ahol a németek egy nap alatt 57 szovjet-orosz harcocsit pusztítottak el. (MTI)

Előrharcok az algir-tuniszi határon

Berlin, november 30. A Nemzetközi Tájékoztató Iroda az algir-tuniszi határvidék helyzetéről a következő tudósítást közli:

Az algir-tuniszi határvidéken vasárnap egész nap tartottak az amerikai-brit kötelékek és a német-olasz biztosító erők között az előrsők harcát, nagyobb harcok eseményekre azonban nem került sor. Az amerikaiak kísérletet tettek a német csapatok által az előző napon megszállt fontos állások visszaszerzésére, de próbálkozásuk meghiúsultak. Mateuról délre egy amerikai felderítő csoport, amelyet páncélosok támogattak, kelepécebe került és nagyobb számú fogoly, vala-

mint 5 páncélos elvesztése után kénytelenek voltak visszavonulni. A német és olasz bombázók az egész napon át folytatták felderítő repüléseiket az egész határterület fölött. Az algiri kikötőben, bár a légháritás erős volt, elsüllyesztettek egy kirakodásra várakozó hajót. (MTI)

Reunion megadta magát

Vichy, november 30. Az OFI jelenti: Mint hivatalosan jelentik, a francia csapatok lelenállása Reunion szigetén hétfőn reggel 8 óra 45 perckor megszűnt. (MTI)

Churchill beszéde

Amszterdam, november 30. Mint a brit hírszolgálat jelenti, Churchill vasárnap este beszédet intézett a rádióban a brit nemzethez és a világhoz. Hangzottatta, hogy »semmitéle hívalkodó, szónokiasan dicsekvő hangulatnak, saját maguk tulbecsülésének nem szabad elhomályosítania az angolok gondolkodását. Sorra vette azokat a pillanatokat, amelyek ebben a háborúban kritikusak voltak Nagybritanniára, az államoknak és fajoknak — mint mondotta — erre a »csodás egyesülésére«. Nem akar azonban »vitázni« arról, hogy ezt az egyesülést brit birodalomnak, vagy brit közösségnek mondják-e.

Az északafrikai háborúról szólva, emlékeztetett az óriási távolságokra, amelyekre a háboru ott kiterjed és ez óriási teljesítményeket, önmegtartóztatást követel a csapatoktól. Az északnyugatafrikai és nyugatafrikai angol-amerikai akció sok váratlan eseménynek volt kitéve. Rámutatott arra, hogy ez a vállalkozás az Egyesült-Államok elnökeinek vezetése és felelőssége alatt áll. A brit 1. hadsereg Eisenhower amerikai tábornok parancsnoksága alatt működik. Támadásra szólító parancsainak — mondotta Churchill — pontosan eleget tesznek.

Ezekben az akciókban az angolok és amerikaiak kénytelenek voltak nagyszámú hajójukat kiténni a tengelyhatalmak támadásainak. E vállalkozásban elvesztett angol-amerikai hajót minden tonnájáért — mondotta Churchill — Északafrika és Nyugatafrika kikötőiben mintegy két tonna hajótért kaptunk vissza.

Kiemelte még, hogy Alexander tábornok elalameinai vállalkozásának idejét pontosan megállapították, hogy összhangba hozzák a nyugati nagy rajtával. Alexander sikerének az volt a célja, hogy a barátságos érzelmű országokat felbátorítsa szigorú semlegességük fenntartására. Ezzel a sikerrel szemléltetni akarták az észak- és nyugatafrikai francia csapatok előtt a nekik kínálkozó alkalmat.

Churchill arra a végső következtetésre jutott, hogy az eddigi események közül semmi sem teheti jogossá azt a reményt, hogy a háboru nem sokáig fog tartani és hogy már nem várnak rák keserves és véres esztendőkre. Reméli, hogy már leküzdötték azokat a borzalmas veszélyeket, amelyek meg-

semmisíthették volna életünket és mindazt, amivel bírunk.

Elutasította a »jóslásokat olyan csatákról, amelyeket még nem harcoltak végig. De a legnagyobb bizalmát fejezte ki Alexander és Montgomery tábornokoknak. Az északafrikai vállalkozás célja szerinte az, hogy a tengelyhatalmakat »kisöpörjék«. Tuniszból, hogy azután a levegőből felyegethessék Délolaszországot. Franciaországról szólva azt mondotta, hogy »a franciáknak maguknak kell dönteniük Franciaország sorsáról. Reméli, a degaullizmus »uralkodó befolyását.

Churchill kijelentette még, hogy Afrika »ugródeszka« ahhoz, hogy »közelharcba« juthassanak az ellenséggel.

Az északafrikai part fölötti uralom azzal az előnnyel is jár, hogy ott a légi térben új arcvonalat lehet majd létesíteni. A harc idejének rövidebbé tételére szükséges ugyanis, hogy az ellenséget a levegőben szakadatlanul és a legnagyobb erővel harcra kényszerítsék. Ezzel kapcsolatban igyekezett a német légi fegyvernemet »értéktelen aktivumoknak« feltüntetni a szerinte állandóan növekvő brit, észak-amerikai és szovjet légi erőkkel szemben. A franciaészakafrikai hadműveleteknek az a céljuk, hogy a szövetségesek a háboru sulypontját Olaszországra helyezhessék. Ha majd »adott időben« elsöpörjük az ellenséget a tuniszi csucsról, akkor egész Délolaszországot súlyos légitámadásoknak vetik alá. Ezzel kapcsolatban Churchill nem mulasztotta el, hogy heves támadásokat ne intézzen Mussolini ellen.

Az afrikai sikereknek azonban nem szabad elterelniük a figyelmet — mondotta Churchill a továbbiakban — azokról a »hatalmas« csapásokról, amelyeket a Szovjet mér a keleti arcvonalon. Sztafin katonai vezetését Churchill »kiválónak« mondotta.

Churchill végül lehetségesnek mondotta, hogy az európai háboru hamarabb ér majd véget, mint az ázsiai. Reméli, hogy a háboru végén Európa problémái számára jobb megoldást találunk majd, mint egy negyedszázaddal ezelőtt.

Churchill végül figyelmeztette az angolokat készülniük fel, hogy szembenézzenek egy »komoly és szörnyű és sorscsapásával és problémáival«. (MTI)

Gayda az Olaszország ellen indított bombatámadásokról

Róma, november 30. A Stefani-iroda jelenti: Virginio Gayda a Giornale d'Italiaiban »Terrorizmus« cím alatt az alábbiakat írja:

Az angolok néhány napja megújították támadásaikat az olasz városok ellen és szándékosan bombázzák a városok központjában levő lakónegyedeket és műemlékeket, amelyek az ezeréves olasz civilizációról beszélnek.

Churchill a belső arcvonalon szeretné letörni Olaszországot, miután belátta, hogy becsületes fegyverekkel vívott harcban nem tudja legyőzni Olaszországot a külső arcvonalon. Churchill azonban téved és eljön az idő, amikor fel fogja ismerni végtelen tévedését, amelyet most készül elkövetni és azokat a súlyos következményeket, amelyeket tévedése maga után von. A polgári lakosság vad bombázása és a bestiális pusztítás csak növeli az olasz nép gyűlöletét az angol

kormány iránt, amely akarta és előkészítette ezt a háborút. Az olaszok nagyon is jól tudják, ha az angoloknak sikerülne megvalósítani hiru ábrándjaikat és lérdre kényszeríteni Olaszországot, nem biztosítanak embernek méltó életet az olasz népnek. Az angol repülők terrorista támadásai csak megerősítik Olaszországnak azt az elhatározását, hogy tovább folytatja a harcot Németország és Japán oldalán a végső győzelemig és minden számla kiegyenlítéséig. (MTI)

Elmarad a milánói árumintavásár

Milanó, novmeber 30. A milánói árumintavásár igazgatósága közli, hogy a 24. milánói nemzetközi árumintavásárt, amelyet 1943. április 12—22 között akartak megtartani, elmarad. (MTI)

Ünnepi felolvasó üléssel ülte meg fennállásának ötvenedik évfordulóját a Dugonics-Társaság

Megnyitották a Dugonics-emlékkiállítást és a Tápai-tárlatot

(A Délmagyarország munkatársától) A Dugonics-Társaság vasárnap ünnepelte fennállásának ötvenedik évfordulóját. A nevezetes dátumot két kiállítás rendezésével és ünnepi felolvasó üléssel tette emlékeztetéssé a társaság vezetősége. A két kiállításról, a Dugonics-emlékkiállításról és Tápai Antal szobrászművész gyűjteményes tárlatáról, amelynek keretében bemutatásra került Tömörkény István felállítandó szobrának gipszöntvénye — már beszámolt a Délmagyarország. A vasárnapi ünnepi megnyitón szép számmal jelent meg az érdeklődő közönség. Előbb a kulturpalota képtárában megrendezett Dugonics-kiállítást nyitották meg, majd 12 órakor került sor Tápai Antal tárlatának megnyitására. Itt Oroszlán Zoltán, a neves esztéta, a Képzőművészeti Múzeum igazgató-öre kiállításvezetést tartott, szakszerű magyarázatokkal hozva közelebb Tápai művészetét a közönséghez.

A jubiláris ünnepséget, amelynek tiszteletére Pálffy József polgármester kitűzette a toronyba a város színeit viselő zászlót, délután a Dugonics-Társaság felolvasó ülése zárta be. A közgyűlési teremben az a hűséges törzsközönség jelent meg, amely lelki kontaktust tart az irodalom szeretetével, de ott volt a vendégek soraiban Tukats Sándor főispán, Fröhlich Pál, a szegedi egyetem rektora, Széchenyi István kormánybiztos, Tóth Béla helyettes polgármester, Csonka Mihály piaristagimnáziumi igazgató s a rend számos tagja is.

Banner János meghatott hangú elnöki megnyitója után Pálffy József polgármester rőtta le tanulmányzámba menő nagyhatású előadásban a város háláját a társaság iránt. A toll, az írás megbecsülését jelentette minden szava, a hagyományos városzeretetet, amelyet a legilletékesebbtől hallani különösen jól esett. A társaság ötven év alatt épp úgy küzdött a hagyományok megőrzéséért, mint a mindenkor hatóság, sőt a társaság segítette

agitációjával, nyívanosság keresésével a hatóságot, előkészítője lévén évtizedek folyamán a szegedi egyetemnek.

Firbás Oszkár főtitkár az ötvenéves multat ismertette finom mozaik-képekben. Amiből hatalmas könyv telnek ki, abban megtalálta a jellegzeteset, kiépítette a mesgyévé szélesedett kezdő utakat, szímezte a fanatikus hitet, amely rég a vidék első irodalmi társaságává avatta a tagjai megválasztásában mindig kényes Dugonics-Társaságot.

Sik Sándor alelnök azt a három székgoglalót olvasta fel, amelyekkel Tömörkény István, Móra Ferenc és Juhász Gyula léptek megválasztásuk után először a közönség elé. Próza és vers elsőrendűen érvényesült hivatott előadásában.

Gábor Jenő festőművész, mint vendég, Tápai Antaltól és legújabb munkájáról, Tömörkény szobráról mondott finom művészi tudnivalókat, végül Sz. Szigethy Vimos kötött csokrot régi szegedi írók és ujságírók életéből, elmúlt korok hangulatát plántálja át a jelenbe.

Március 27—április 4 között lesz a tenyészállatvásár

Budapest, november 30. A mezőgazdasági kiállítás és tenyészállatvásárt rendező bizottság vitéz gróf Teleki Béla főispán elnöklésével ülést tartott, amelyen megjelent dr. Konkoly-Thege Sándor földművelésügyi államtitkár is. A bizottság úgy határozott, hogy a jövő évi mezőgazdasági kiállítást és tenyészállatvásárt a szokásos tavaszi időpontban, március 27—április 4. között rendezik meg. A kiállítás gerince ezalkalommal is a vássárral kapcsolatos tenyészállatkiállítás lesz, amelyre máris igen nagy számban értékes anyagot készítettek elő a gazdák és élénk forgalomra is lehet számítani. (MOT)

LÉGÓ Wirth-féle KLAPP-FIX

Örvényesen védett papírfelületű rugóval a legolcsóbb és legerőteljesebb. Kapható: WIRTH Irodagéplüzemnél. Eszéchenyi-ér 5. szám.